

gjældende nye Søfyr's omtrentlige Tændingstid blive bekendt saa længe isorveien, som behøves, for at det kan blive bekendt i Europa, Nord-america, Brasilien, ja, vel endog i Ostindien og China, nemlig 6 à 8 Uger isorveien, at et Fyr vil blive udlagt paa det og det Sted, til omtrent den og den Tid, og den Skipper, som læser Bekjendtgjørelsen — thi kun om den kan der være Tale; antager man, at disse foreløbige Bekjendtgjørelser ikke læses, saa antager jeg, at Udvalgets Bekjendtgjørelse heller ikke læses, og saa ere vi lige nær ved Maalet, — og denne Skipper, siger jeg, veed da, at paa det og det Sted, og til omtrent den og den Tid, vil der være et Fyr, og dette antegner han i Randen af sit Kort. Naar han saa kommer til dette Sted, og han seer et Fyr, saa veed han Besked, saa faaer han en velkommen Berigtigelse i sit Bestik; men seer han det ikke, saa siger han: „Ja, saa er det ikke tændt endnu, men jeg har derfor ingen Grund til at tvivle om mit Bestiks Rigtighed“, og saa seiler han roligt videre. Har han derimod læst Udvalgets Bekjendtgjørelse, saa vil han have noteret paa sit Kort: „Paa den Tid, fra den Nat brænder der et Fyr paa det Sted“, og naar saa Skipperen kommer hen til dette Sted og finder et Fyr, ja, saa er det godt; men dermed er aldeles Intet vundet fremfor ved den foreløbige Bekjendtgjørelsesmaade. Men finder han derimod intet Fyr, saa stiller Sagen sig værre for ham, thi saa siger han: „Her skulde være et Fyr, men her er intet, altsaa er jeg feil i mit Bestik, og saa retter han sit Bestik for den Baavirkning af Strøm og Wind, som han veed, han har været udsat for, og saa seiler han feil. Dette er Consequenserne af de to Bekjendtgjørelsesmaader, og jeg vil overlade Valget til De Herrer. Jeg troer, at efter de Udtalelser, jeg her har gjort, kan det ærede Thing være fuldkommen beroliget med Hensyn til Bekjendtgjørelsesmaaden; er der indløbet nogen Feil i Udbredelsesmaaden, hvilket jeg jo maa anerkende at have fundet Sted, saa er og vil den blive rettet; men selve Fremgangsmaaden med Hensyn til flydende Fyr, som ligge saa langt fra Land som de, vi have i Kattegattet, er og bliver den rigtige, saaledes som jeg har fremfat den.

N. Sage: Jeg maa bede det ærede Thing nu til Slutningen af denne Sag at have lidt Taalmodighed med mig; jeg finder det nødvendigt at gennemgaae denne Sag ligesaa omhyggeligt, som den ærede Marineminister har gjort. Det, som den ærede Minister har anført, er af en saa ubetydelig Natur, at jeg for det Meste vil overlade Besvarelsen deraf til det, som jeg skal have den Ære at anføre om Sagen. Der er imidlertid nogle Smaa-ting, som jeg strax vil tillade mig at gøre opmærksom paa. Den ærede Minister forglemte Noget af Bekjendtgjørelsen om the Mouse Fyrstib; han glemte nemlig, saavidt jeg forstod, at underrette os om, at ingen Forudbekjendtgjørelse kunde finde Sted der, fordi Bankerne havde skiftet; det var Flydningen af Sandet, som gjorde en uebløffelig Flytning af Fyret nødvendig, og, da man ikke kan forudsæe, hvorvidt Vor Herre vil flytte sine Banker i Havet, saa kan Trinity-house heller ikke lade udgaae nogen Bekjendtgjørelse. Jeg troer altsaa ikke, at det har noget at betyde. De andre Bekjendtgjørelser, som den ærede Minister har anført, kan jeg ikke Andet end med hans Tilsludelse tage til Indtægt for min tidligere Paastand; jeg skal uden mindste Betænkkelighed indlemme dem i de Dplysninger, som jeg tidligere har havt den Ære at meddele Thinget; jeg finder ingen Forskiel paa dem, uden i det Tilfælde, som den ærede Minister har anført; at 1ste Juni ogsaa er omtrent 1ste Juni, det skal jeg imidlertid ret strax komme nærmere til. Jeg bør ogsaa strax imødegaae den ærede Ministers Bemærkninger med Hensyn til den Ulykke, der er skeet paa Læso, paa Grund af en mangelfuld Bekjendtgjørelse; enten nu den tremastede Skonnert Sertum, (Jeg troer ikke, at den ærede Minister navnte „Laura“) er forlist paa Grund af, at han ikke vidste, at der laae et Fyrstib, eller ikke, og enten de Folk i Helsingør, der have meddeelt mig det, have Ret, eller Hr. Gad paa Læso har Ret, derom behøver man ikke videre at trættes; jeg for mit Vedkommende holder mig overbevist om, at man i saa Henseende nærmest kan gaae efter den private Meddelelse, som Skipperne give deres Huse, men det vil jeg imidlertid lade staae hen. Vi ere jo enige om, at „Calcutta“